

РЕШЕНИЕ

№ 35043

гр. София, 24.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6574** по описа за **2025** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационна жалба на В. П. Р. против Решение № 1361/ 09. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 7362/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100 състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-019683/ 5. 09. 2023 г., издадено от началник сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на В. П. Р. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 3000 лева и "лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила.

Ответникът - началник сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, чрез своя процесуален представител в писмени бележки оспорва основателността на касационната жалба.

Прокурорът от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 15. 08. 2023 г. полицейски служители обхождали района на централна градска част, като около 22: 50 часа се намирали в района на храм-паметник "А. Н.", на [улица]. Забелязали, че пред храм-паметника водачът на лек автомобил, марка "БМВ", модел "320", с рег. [рег.номер на МПС] извършва рязка маневра и преднамерено изважда автомобила извън контрол чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите, като автомобилът се завъртял три-четири пъти последователно при широката част пред храма. Поради това двамата полицейски служители се насочили по [улица] към храм-паметник "А. Н.", при което водачът на автомобила ги видял и тръгнал да се оттегля от [улица] към [улица], като криволичел със задната част на колата, извършвал резки маневри, с които преднамерено поднасял автомобила. Полицейските служители го последвали и предприели спиране, при което установили водача като В. П. Р. и било поискано съдействие от ОПП СДВР. От ОПП СДВР били изпратени и пристигнал на място друг екип от полицейски служители. На водача В. П. бил съставен АУАН, серия ГА № 1028525, с който е прието, че е осъществен състав на нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, изразяващо се в това, че водачът не използва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Въз основа на съставения АУАН е издадено Наказателно постановление № 23-4332-019683/ 5. 09. 2023 г. от началник сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на В. П. Р. са наложени административни наказания "глоба" в размер на 3000 лева и "лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че в хода на административнонаказателното производство не е допуснато същество нарушение на административнопроизводствените правила и правилно е ангажирана отговорността на санкционираното лице.

Обжалваното решение е правилно.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Съгласно чл. 104б, т. 2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Съзнателното опасно шофиране посредством занасяне на автомобила в различни посоки не представлява използване на пътя в съответствие с основната цел за това - превоз на хора и товари. С поведението си В. П. Р. е застрашил живота и здравето на останалите участници в движението, поради което деянието се характеризира с висока степен на обществена опасност. С оглед сериозната степен на опасност е и регламентираният висок размер на предвиденото в санкционната норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП наказание – „глоба“ от 3 000.00 /три хиляди/ лева и кумулативното „лишаване от право да се управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

Не се споделят твърденията в касационната жалба, че наказателното постановление е издадено при неизяснена фактическа обстановка. Както в хода на административното производство, така и в проведеното пред районния съд производство са събрани доказателства, от които по безсъмнен начин се установява извършеното от В. П. Р. деяние, предмет на наказателното постановление. Не

са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничили правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото е могло да разбере за какво именно нарушение е му е наложено наказание.

Наказанието, наложено на В. П. Р. е в минимално установения законов размер, поради което неизлагането на мотиви относно неговия размер не представлява съществено нарушение. Не е налице и маловажност на случая, предвид липсата на по-ниска степен на обществена опасност на извършеното деяние.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя и останалите мотиви на районния съд, поради което на основание чл. 221, ал. 2 от АПК изцяло препраща към тях.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в съответствие с редакцията към датата на приключване на устните състезания.

Поради горните аргументи и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, III касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1361/ 09. 04. 2025 г., постановено по НАХД № 7362/ 2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100 състав.

ОСЪЖДА В. П. Р. да заплати на СДВР направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: